ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1 — ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ — ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Ε'. ΑΡ. 1481

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου 53 Τηλ. 3-01 καὶ 21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. 36. Ἐν Θεσ)νίκῃ: ὁδ. Πλάτωνος (διαστ. Ἐγνατίας). Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98α τηλ. 1-98. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου

ΤΗΛΕΓΡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΙΑΝ„

Η ΠΡΩΪΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
31
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1930
Ἀνατ. ἡλ. 7 ὥ. 33 λ. Δύσις ἡλ. 5 ὥ. 45 λ.
ΚΥΡΟΥ ΚΑΙ ΙΩΑΝΝΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 15.9, ἐλαχ. 7.3. Μέση ὑγρασία μετρία. Ἄνεμοι: μέτριοι. Θάλασσα: βόρειον Ἰόνιον, Αἰγαῖον ἕως κυματώδης.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 751.9

Ο ΕΠΙΛΟΓΟΣ ΜΙΑΣ ΣΥΖΗΤΗΣΕΩΣ

Ἀναγνώστης τῆς «Πρωΐας» ἐρωτᾷ δι' ἐπιστολῆς του τί ἀκριβῶς ἐνοούσαμεν χθὲς δι' ὅσων ἐγράφομεν περὶ τῆς εὐδαιμονίας τῶν κρατῶν ἐκείνων τὰ ὁποῖα δὲν διέθεταν μεγαλοφυεῖς, διαρκοῦντος τοῦ μεγάλου πολέμου, κυβερνήτας. Ὀφείλομεν λοιπὸν εἰς αὐτὸν μίαν ἀπάντησιν, τὴν ὁποίαν δίδομεν δημοσίᾳ, δεδομένου ὅτι καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν ἀναγνούντων τὰς λεπτομερείας τῆς προσφάτου ἡμῶν ἱστορίας θὰ διηρώτησαν ἑαυτοὺς περὶ τῆς ἐννοίας ὅσων χθὲς περιλαμβάνοντα ἐγράψαμεν.

Ἀσκοῦντες τὴν ἀντιπολίτευσιν ὄχι ὡς σεραν...ἐχθροπραξιῶν κατὰ τῆς κυβερνήσεως, ἀλλ' ὡς λελογισμένην καὶ νηφαλίαν κριτικὴν τῶν κυβερνητικῶν πράξεων, δὲν ἠθελήσαμεν νὰ ὑποτιμήσωμεν ὅσα ἐν Χάγῃ ἐπετεύχθησαν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας καὶ τὰ ὁποῖα εἶναι ὄντως ἀξιόλογα. Ἀλλ' αἱ ἐπιτυχίαι αὐταὶ δὲν εἶναι παρὰ ἐπανορθώσεις παλαιῶν σφαλμάτων. Ἂν δὲν προϋπῆρχαν τὰ σφάλματα, αἱ ἐπιτυχίαι τῆς Χάγης θὰ ἦσαν περιττα!, πᾶσαι δὲ αἱ ἀπὸ ἐτῶν ὑπὸ τοῦ κ. Καφαντάρη, τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου καὶ ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου καταβαλλόμεναι προσπάθειαι πρὸς ἐπανόρθωσιν τῶν σφαλμάτων, θὰ ἐγίνοντο ἐπὶ θετικωτέρου πεδίου καὶ διὰ θετικωτέρους σκοπούς. Καὶ διὰ νὰ ὁμιλήσωμεν εἰς γλῶσσαν νοητὴν εἰς τοὺς πάντας, θὰ εἴπωμεν ὅτι, ἂν ἄλλην εἴχαμεν ἄλλοτε τάμπλ πολιτικήν, ὅλη ἡ διπλωματικὴ δραστηριότης τῶν τελευταίων ἐτῶν θὰ ἐπερίττευε, θὰ ἐπερίττευεν ἡ προσπάθεια πρὸς ρύθμισιν χρεῶν, τὰ ὁποῖα δὲν... θὰ μᾶς ἐβάρυναν,ἡ πρὸς ἐξεύρεσιν χρημάτων ἀπὸ τὸ κεφάλαιον τῶν ἐπανορθώσεων πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ὑποχρεώσεών μας ἀπέναντι τῶν Μεγάλων Συνάμεων τοῦ Ἀνταντικοῦ ὁμέλου.

Ἡ Ἑλλὰς, μετὰ τοὺς νικηφόρους Βαλκανικοὺς πολέμους, δὲν εἶχε λόγους ἀμέσου ἢ ἄνευ ὅρων συμμετοχῆς εἰς τὴν παγκόσμιον σύρραξιν. Ἠδύνατο, ἂν καλῶς ἐχειρίζετο τὴν οὐδετερότητά της, νὰ παραμείνῃ σεβαστὴ καὶ εἰς τὰς δύο Εὐρωπαϊκὰς παρατάξεις, ὅπως ἡ Ὁλλανδία, ἡ Ἱσπανία, ἡ Δανία καὶ τὰ Σκανδιναυϊκὰ κράτη. Ἀλλὰ καὶ ἂν βραδύτερον ἤθελε νὰ μετάσχῃ εἰς τὸν πόλεμον, θὰ ἠσφάλιζε μείζονα ἀνταλλάγματα καὶ μειζόνας ἐξασφαλίσεις, παραμένουσα ἡνωμένη καὶ ἀδίχαστος. Αὐτὸς ὁ διχασμὸς, τοῦ ὁποίου τὴν εὐθύνην δὲν ἀποκρούει ἄλλως τε ὁ κ. Βενιζέλος, συνετέλεσεν ὥστε νὰ εἰσέλθῃ ἡ Ἑλλὰς λιμώττουσα καὶ μετὰ προηγουμένην κατάκτησίν της ἀπὸ τοὺς Συμμάχους εἰς τὸν πόλεμον, καὶ νὰ ὑποχρεωθῇ εἰς ἐκστρατείας ὑπερποντίους,ὅταν ὁ πόλεμος εἶχε λήξει δι' ὅλους τοὺς ἄλλους. Ἡ συνθήκη τῶν Σεβρῶν δὲν ἦτο συνθήκη εἰρήνης. Ἦτο συνθήκη πολέμου. Τὸ «εὔθραυστον σκεῦος τῶν Σεβρῶν», περὶ τοῦ ὁποίου ὡμίλησεν ὀλίγον ἀργότερα ὁ κ. Πουανκαρὲ, ἦτο πεπρωμένον νὰ θραυσθῇ. Ἀλλ' ἐὰν ὁ κ. Βενιζέλος ἠρκεῖτο κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς συνθήκης ἐκείνης εἰς ὀλιγωτέρας... θαλάσσας, κόλπους καὶ ἀκρωτήρια, ἐὰν ἠρκεῖτο εἰς τὴν Θράκην καὶ ἠρκεῖτο μόνον εἰς ἀπονομὴν προνομίων εἰς τοὺς ἐν Μικρασίᾳ Χριστιανούς, ὁ πόλεμος θὰ εἶχε λήξει τότε καὶ τὸ Κεμαλικὸν κίνημα δὲν θὰ εἶχεν ἴσως λόγους ὑπάρξεως.

Ἡ παρελθοντολογία εἶναι βεβαίως ἀνταρὰ ὑπόθεσις. Ἀλλ' ἐφ' ὅσον ἡ ἱστορία τοῦ παρελθόντος ἐξηγεῖ τὴν ἱστορίαν τοῦ παρόντος, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι,ἀκουσίως μας ἴσως, νὰ παρελθοντολογήσωμεν. Συλλογισθῆτε πόϊα θὰ ἦτο ἡ Ἑλλὰς ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς, ἂν δὲν προεκαλεῖτο ἡ ξενικὴ ἐπέμβασις, ἐὰν οἱ ἀξιωματικοὶ δὲν ἐγίνοντο στασιασταί, ἐὰν δὲν ἐλάμβαναν χώραν αἱ σκηναὶ τῶν διαφόρων Νοεμβρίων (1916 καὶ 1922), ἐὰν δὲν διεσπᾶτο ἡ ἐθνικὴ ἀλληλεγγύη, ἂν δὲν ἀπεδίδομεν εἰς ἀλλήλους τὸν τίτλον τοῦ προδότου οἱ Ἕλληνες, ἐὰν δὲν ἐξεθρονίζετο ἡ ἐθνικὴ δυναστεία, ἐὰν ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος,περὶ τοῦ ὁποίου ὡμίλησεν εὐλαβῶς ὁ κ. Βενιζέλος εἰς τὴν Βουλήν, ἀνεπαύετο τὸν ὕπνον τοῦ δικαίου ἐν Δεκελείᾳ. Ἂν δὲν ὑπῆρχαν νικηταὶ καὶ ἡττημένοι... τοῦ Κιθαιρῶνος,ἐὰν δὲν ἐξερριζώνετο ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Μικρασίας καὶ ἂν, ἀντὶ «καθεστωτικῶν» ἀγώνων,εἴχαμεν μόνον ἀγῶνας πολιτικούς. Ἀλλ' ὁ γέγονε, γέγονε. Ὀρθῶς δὲ ὁ κ. Βενιζέλος ἐργάζεται νὰ ἐπουλώσῃ τὰς πληγὰς, τὰς ὁποίας ὁ ἴδιος ἠνοιξεν εἰς τὸ ἐθνικὸν σῶμα, αὐτοσχεδιάζων μίαν ὑπερπατριωτικὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν ὑπερποντίων ἐπεκτάσεων.

Περὶ τὴν ἀνήσυχον Ἰσωανίαν

Ἕνα σοβιετικὸν βιβλίον τοῦ Ντὲ Ριβέρα ὀλίγον πρὸ τῆς πτώσεώς του

Τοῦ κ. Raymond Recouly

Ἂν καὶ ἡ δικτατορία εἶνε, κατ' ἀρχὴν, μία κυβέρνησις ἰδιόρυθμος καὶ ἀνώμαλος, τὴν στιγμὴν αὐτὴν ὑπάρχουν εἰς τὴν Εὐρώπην τέσσαρες δικτατορίαι: Ἰταλία, Ἱσπανία, Τουρκία, Ρωσσία. Θὰ ἠμποροῦσε κανεὶς μὲ ὀλίγην καλὴν θέλησιν νὰ προσθέσῃ καὶ τὴν Οὐγγαρίαν, ὅπου ἕνα ἄτομον, δίχως φυσικὰ τὴν λαϊκὴν ἔγκρισιν, ἀνέθεσε εἰς ἑαυτὸ τὰς φροντίδας τῆς διακυβερνήσεως. Ἠμποροῦτε ἀπὸ τὸ φαινόμενον αὐτὸ νὰ ἐγάλετε ὄχι συμπέρασμα θέλετε καὶ μεταξὺ ἄλλων καὶ τοῦτο: "Ὅτι ἡ μεταπολεμικὴ Εὐρώπη ἀπέχει πολὺ ἀπὸ τὴν ἐπάνοδον εἰς τὴν ὁμαλότητα.

Ὑπάρχει ὅμως δικτατορία καὶ δικτατορία. Ἡ ἱσπανικὴ διαφέρει οὐσιωδῶς τῆς ἰταλικῆς καὶ κατὰ τὸ πνεῦμα καὶ κατὰ τὰς μεθόδους καὶ κατὰ τοὺς ἀρχηγούς.

Τίποτε δὲν ἀπέχει περισσότερον ἀπὸ φυσικῆς, ἠθικῆς, πνευματικῆς ἀπόψεως ὅσον ὁ Μουσολίνι καὶ ὁ στρατηγὸς Πρίμο ντὲ Ριβέρα. Κατὰ τὴν διάρκειαν ἑνὸς ταξειδίου μου εἰς τὴν Ἱσπανίαν μοῦ ἔδοθη εὐκαιρία νὰ τὸν ἐπισκεφθῶ καὶ νὰ συνομιλήσω μαζί του.

Τὸ ἐξωτερικόν του τὸν παρουσιάζει νέον, καίτοι ἔχει πατήσει τὰ ἑξῆντα. Φυσιογνωμία πρόσχαρη πού φανερώνει πολὺ συμπάθειαν, οἰκειότητα, ἄνεσιν καὶ ἁπλότητα εἰς τοὺς τρόπους. Εἶνε καλόψυχος καὶ δὲν φανερώνει τίποτε τὸ νευρῶδες. Ἔχει κανεὶς ἐμπροσθέν του τὸν ἄνθρωπον μὲ εὐρεῖαν πεῖραν ζωῆς, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀντλεῖ μίαν σταθερότητα εἰς τὴν ὁμιλίαν του. Ὁμιλεῖ πολὺ σιγὰ καὶ ὅταν θίγῃ τὸ ἔργον τῆς δικτατορίας, ἔχει τὴν ἱκρεῖαν ἐμπειρίου ἐπιχειρηματίου, καταθέντος τὸν ἰσολογισμόν τῆς ἐπιχειρήσεως. «Ἰδοὺ εἰς ποίαν κατάστασιν παρελάβομεν τὴν χώραν, ἰδοὺ ποίας δυσχερείας ἀντιμετωπίσαμεν καὶ ἰδοὺ τ' ἀποτελέσματα ποὺ ἐπετύχαμεν. Τὰ ἀποτελέσματα αὐτὰ τὰ ὁποῖα δὲν εἶνε διόλου περιφρονητέα, ἠμποροῦν νὰ συνοψισθοῦν εἰς ὀλίγας λέξεις: Τάξις, ἡσυχία, ἀσφάλεια. Γνωρίζουν ἐν τούτοις ὅλοι τὴν περίφημον φράσιν τοῦ ἰατροῦ τοῦ 'Alporfédon Καπὺς ὁ ὁποῖος λέγει: «Ἡ ὑγεία εἶνε μία κατάστασις ἐπισφαλής ποὺ δὲν προοιωνίζει τίποτε τὸ καλόν».

Ὁσονδήποτε καὶ ἂν εἶνε ἐπισφαλὴς ἡ κατάστασις αὐτὴ, ἡ Ἱσπανία τὴν ζῇ ἀπὸ ἓξ πλέον ἐτῶν. Ἀφ' ἧς ἡ Δικτατορία καταλύσῃ τὰς ἐξουσίας, αἱ ἀναρχικαὶ ἀπόπειραι ποὺ συνεκλόνιζαν τὴν χώραν, ἐσταμάτησαν ὡς ἐκ θαύματος.

«Οἱ ταραχοποιοὶ καὶ οἱ δολοφόνοι ἂς δράσουν». Ἀρκεῖ νὰ ὑπάρχῃ μία Κυβέρνησις ἀποφασισμένη νὰ δράσῃ καὶ μία ἀστυνομία τολμηρὰ καὶ ἀποφασιστικὴ, διὰ νὰ πεισθοῦν οἱ δολοφόνοι, ὅτι δὲν ἠμποροῦν ἀτιμωρητὶ νὰ χρησιμοποιήσουν τὰ ρεβόλβερ των.

Ταὐτοχρόνως μὲ τὴν ἐμπέδωσιν τῆς τάξεως καὶ τῆς ἀσφαλείας, τόσον τῆς ἀτομικῆς, ὅσον καὶ τῆς οἰκονομικῆς, ἡ Δικτατορία ἔλυσε τὸ ζήτημα τοῦ Μαρόκου, ποὺ εἶχεν ἐξελιχθῆ σὲ ἀληθῆ ἐφιάλτην διὰ τὴν Ἱσπανίαν καὶ ὅπου ἐθυσιάζοντο ἑκατόμβαι ἀνθρώπων καὶ ἀναρίθμητα ἑκατομμύρια.

Ἐσωτερικὴ καὶ ἐξωτερικὴ εἰρήνη εἶνε κάτι τι, εἶνε ἴσως πολύ.

«Οἱ ἐχθροί μου, μοῦ εἶπεν ὁ Πρίμο ντὲ Ριβέρα, μὲ κατηγοροῦν διὰ τὰς μεθόδους μὲ τὰς ὁποίας ἐπέτυχα αὐτὰ τὰ ἀποτελέσματα. Ἡ παρατήρησις ὅμως αὐτὴ εἶνε καὶ ἄδικος καὶ ἀφηρημένη. Δίχως αὐτὰ τὰ μέσα δὲν θὰ εἴχομεν ποτὲ τὰ ἀποτελέσματα αὐτά. "Ἐπρεπε νὰ ἐκλέξωμεν μεταξὺ τῶν δύο: "Ἢ νὰ διατηρήσωμεν τὸ πρώην καθεστὼς, νὰ συνεχίσωμεν τὸν κοινοβουλευτισμὸν ὅπως ἐλευτούργει εἰς τὸν τόπον, μὲ ὅλα τὰ ἐλαττώματα, τὰ κακὰ καὶ τὰς καταστροφὰς ποὺ ἐπιφυλάσσει, ἢ τὴν ριζικὴν κατάργησιν αὐτοῦ τοῦ συστήματος. Τὸ τελευταῖον ἐξελέξαμε καὶ εἰς τοῦτο ὑπήρξαμεν διερμηνεῖς τῆς κοινῆς γνώμης".

Ἔτσι ὡμίλησεν ὁ Δικτάωρ καὶ τίποτε δὲν τὸν χαρακτηρίζει καλύτερα ἀπὸ τὴν ἁπλότητα αὐτῆς τῆς ἐκφράσεως.

«Ἐὰν θέλετε — μοῦ προσέθεσε — νὰ σχηματίσετε μίαν ἰδέαν τῆς καταστάσεως εἰς ἣν εἶχε περιπέσει τὸ κοινοβουλευτικὸν καθεστὼς εἰς τὴν χώραν μας, δὲν ἔχετε παρὰ νὰ σκεφθῆτε τὴν εὐκολίαν μὲ τὴν ὁποίαν κατετροπώθη. Δὲν ἠγωνίσθημεν, οὔτε ἐκουράσθημεν πολὺ δ' αὐτό. Εἰς τὴν ἁπλῆν ἐμφάνισίν μας καὶ μόνον τὸ σύστημα ἐξηφανίσθη".

Πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ καὶ ἀπὸ τοὺς διαφωνοῦντας, ὅτι οἱ λόγοι αὐτοὶ εἶνε ἡ ἁπλῆ ἀλήθεια. Ἐξ ἄλλου αὐτὰ εἶνε καὶ ἀποτέλεσμα τῶν πολιτικῶν ἠθῶν ἐν Ἱσπανίᾳ ὅπου τὰ πρανουντσιαμέντα ἦσαν τόσον συχνὰ, ὥστε τελευταίως τὰ στρατιωτικὰ κινήματα εἶχαν δημιουργήσει ἀγαθὴν παράδοσιν.

Ὁ Πρίμο ντὲ Ριβέρα δὲν ἐκαμε τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ συνεχίσῃ τὴν παράδοσιν. Τὰ πράγματα ἐξελίχθησαν πολὺ φυσικὰ καὶ ἁπλᾶ. Εἰς τὴν Βαρκελώνην συνεννοήθη μὲ μερικοὺς διοικητὰς μονάδων. Πιθήθη μὲ μερικοὺς διοικητὰς μονάδων. Πιθανώτατα, καίτοι τοῦτο δὲν ἀποδεικνύεται, ἀποκτᾷ τὴν μοναδικὴν συγκατάθεσιν τοῦ μονάρχου καὶ ἕνα πρωῒ ἐπιδιδάζεται τῆς ταξείας, φθάνει εἰς Μαδρίτην καὶ ἀνέρχεται εἰς τὰ Ἀνάκτορα. Ἡ κυβέρνησις ἦτο τότε καὶ εἰς πυροβολισμός, ἡ δικτατορία ἔστω καὶ εἰς πυροβολισμός, ἡ δικτατορία εἶχεν ἐγκαθιδρυθῆ καὶ δὲν ὑπῆρχε πλέον οὔτε Κοινοβούλιον οὔτε Σύνταγμα.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα)

ΕΔΟΥΑΡΔΟΥ ΝΤΡΙΩ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
(ΘΡΥΛΟΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑ)

«Ἕνας Βασιλεὺς Ἕλλην, τίποτε ἄλλο ἀπὸ Ἕλλην»
[Ἐλ. Βενιζέλος πρὸς Ρ. Πουανκαρὲ)

Ὁ Βασιλεὺς δὲν ἤθελε νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἔπρεπε ν' ἀφοπλισθῇ καὶ ν' ἀκρωτηριασθῇ ἡ Ἑλλὰς, ἐνῷ τῆς ἐζήτουν τὴν συνδρομήν της.

Ὁ Πρίγκηψ Γεώργιος ἔλαβεν ἀκριβεστάτας ὁδηγίας:—νὰ λάβῃ ὡς ἀφετηρίαν εἰς τὸ ζήτημα τῶν προτεινομένων ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ ἑδαφικῶν παραχωρήσεων ὅρια περιλείοντα ὅλους τοὺς ἑλληνικοὺς πληθυσμούς:—νὰ διεκδικήσῃ τὴν Δωδεκάνησον καὶ τὴν Ρόδον, τῶν ὁποίων ὁ πληθυσμὸς εἶναι ἑλληνικὸς καὶ ζητεῖ τὴν ἕνωσίν των μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος—ν' ἀξιώσῃ τὴν διατήρησιν ὅλων τῶν ἐκπαιδευτικῶν καὶ θρησκευτικῶν προνομίων, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἀναγνωρισθῇ εἰς τοὺς ἑλληνικοὺς πληθυσμούς, οἱ ὁποῖοι θὰ περιήρχοντο ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν ἄλλης τινὸς Δυνάμεως ἢ τοῦ αὐτονόμου Κράτους τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Διότι ἐπίστευον ἐν Ἀθήναις εἰς τὴν σύστασιν Κράτους Κωνσταντινουπόλεως· δὲν ἐγγνώριζον τὴν ἐπελθοῦσαν ἐν τῷ μεταξὺ διευθέτησιν μετὰ τῆς Ρωσσίας· καὶ αἱ ὁδηγίαι πρὸς τὸν Πρίγκηπα Γεώργιον ἀνέφερον ἐν προκειμένῳ: «Τὸ σπουδαῖον τοῦτο ζήτημα θὰ γίνῃ ἀντικείμενον ἐμπιστευτικωτάτης ἀνταλλαγῆς ἀπόψεων μετὰ τῶν δύο Δυτικῶν Δυνάμεων (Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας)· ἡ Ἑλλὰς θὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν διὰ νὰ ἐπικρατήσῃ ἡ λύσις τῆς διεθνοποιήσεως (τῆς Κωνσταντινουπόλεως).»

Γινομένων ἀποδεκτῶν τῶν ὅρων τούτων, ἡ Ἑλλὰς θὰ παρεῖχε πρὸς τὴν Ἀντάντ ἀπεριόριστον τὴν συνεργασίαν της κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν. Ὁ κ. Ρωμάνος ἀνεκοίνωσε ταῦτα εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας κ. Πουανκαρὲ, ὅστις ἐξεδήλωσε τὴν ἱκανοποίησίν του.

Ἐν τούτοις, ὑπὸ τὴν διατύπωσιν ταύτην παρέμενον πάντοτε ζητήματα προκαλοῦντα σοβαρὰς ἀντιρρήσεις.

Ἐγγύησις ἐδαφικῆς ἀκεραιότητος, ὅπως δικαίως τὴν ἐζήτει ἡ Ἑλλάς, καθίστα ἀδύνατον πᾶσαν διαπραγμάτευσιν μετὰ τῆς Βουλγαρίας· ἐφόσον αὕτη ἐζήτει τὴν Μακεδονίαν, ἡ δὲ Κωνσταντινούπολις καὶ ἡ περιοχὴ τῶν Στενῶν ἐπεφυλάσσοντο εἰς τὴν Ρωσσίαν, δὲν ἦτο δυνατὸν ἄλλως νὰ ἱκανοποιηθῇ. Ἀπὸ τὸ μέρος τῆς Ἀντάντ συνήντων τὴν Ἰταλίαν·—ἀπὸ τὸ μέρος τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἡ Ἰταλία διετύπωνεν ἐκ προκαταβολῆς ἀξιώσεις·—ἦτο δυνατὸν νὰ ζητῆσουν παρὰ τῆς Ἰταλίας ἀποκατάστασιν τῆς Ρόδου καὶ τῶν Δωδεκανήσων ;

Ἰταλία, Βουλγαρία, Ρωσσία: παντοῦ οἱ ἐθνικοὶ πόθοι τῆς Ἑλλάδος προσέκρουον ἐπὶ ὑψηλῶν τειχῶν διέτρεχον τὸν κίνδυνον νὰ συντριβοῦν· ἔπρεπε νὰ καταβληθῇ μεγάλη προσοχή.

Ἐκ Λονδίνου ἔγραφαν τὴν 7 Ἀπριλίου: Εὐρισκόμεθα εἰς διαπραγματεύσεις μὲ τὴν Ἰταλίαν· εἶναι ἔθνος ὀξύχολον, ἀνησυχοῦν διὰ τὴν ἑλληνικὴν ἐξάπλωσιν εἰς τὴν ἀνατολικὴν λεκάνην τῆς Μεσογείου. Δὲν θὰ ἐπηρεάζετο δυσαρέστως ἐὰν ἐμάνθανε τὰς ἐν Ἀθήναις ἀποπειρας μας ;»

Ἐκ Ρωσσίας ὁ Σαζόνωφ εἰδοποίει προκαταρκτικῶς: «Οὐδεμία τῶν ἀπόψεων τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως θὰ ἠδύνατο νὰ ὑπολογίζῃ ἐπὶ τῆς συμπαθείας τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως. Ἡ τύχη τῆς πρωτευούσης τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας ἀπεφασίσθη ὁριστικῶς ὑπὸ τῶν Συμμάχων· οὐδεμία μεταρρύθμισις ἐφ' ὁποιεμένῳ θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ μισθῇ. Ἡ εἴσοδος εἰς Κωνσταντινούπολιν ἑλληνικοῦ ἀποσπάσματος εἶναι ἀπαράδεκτος, πρὸ παντὸς δὲ ἂν ἐπροκειτο νὰ ἡγῆται τούτου ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, εἰς τὸν ὁποῖον, λόγῳ τῆς ἰδιοτητός του ὡς ἐστεμμένου προσώπου, θὰ ἔπρεπεν, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, νὰ ἐπιφυλαχθῇ ἡ πρώτη θέσις μεταξὺ τῶν Συμμάχων στρατιωτικῶν ἀρχηγῶν : περίπτωσις ἐγκύμων πολλαπλῶν περιπλοκῶν διὰ τὸ μέλλον, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἑλληνικῆς μεγαλομανίας...». Γι' ὅλα αὐτὰ ἔπρεπε νὰ εἴπῃ τίποτε τὸ ρωσσικὸν. Οὔτε εἰς τὸ παρελθόν, οὔτε εἰς τὸ παρόν της.

Καὶ ἐπειδὴ διεδόθη, ἡ ἀσύστατος ἄλλως τε, φήμη ὅτι ἡ Ἀγγλία θὰ ἦτο ἴσως διατεθειμένη νὰ παραχωρήσῃ τὴν Κύπρον εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὁ Σαζόνωφ ἔδιδε καὶ ἐπ' αὐτοῦ τὴν γνώμην του: «Ὅσον ἀφορᾷ τὴν παραχώρησιν τῆς νήσου Κύπρου εἰς τὴν Ἑλλάδα, αὕτη ἀφορᾷ βεβαίως κατὰ πρῶτον λόγον τὴν Ἀγγλίαν· πλὴν ἡ Ρωσσία δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ θεωρήσῃ ἐπιθυμητὴν τὴν παραχώρησιν, δεδομένου ὅτι θὰ ἐξησφάλιζεν αὕτη εἰς τὴν Ἑλλάδα προέχουσαν θέσιν ἐν τῇ ἀνατολικῇ λεκάνῃ τῆς Μεσογείου.»

Αὐτὸ δὰ εἶναι περίφημον ! Ἡ Ρωσσία νὰ προτιμᾷ ἀγγλικὴν τὴν Κύπρον παρὰ ἑλληνικήν ! Τοῦτο λέγει πολλὰ περὶ τῶν διαθέσεων τῆς Κυβερνήσεως τῆς Πετρουπόλεως.

Ἐκείνην τὴν ἐποχήν, ὁ κ. Βενιζέλος ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸν τύπον τὰ ὑπομνήματα, τὰ ὁποῖα εἶχεν ἀπευθύνει πρὸς τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον κατ' Ἰανουάριον: ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸν Παρισινὸν «Χρόνον» τῆς 21 Ἀπριλίου 1915. Ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἀθηνῶν ὑπερασπίζει ὅσον δύναται καλύτερον τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος καὶ τοὺς πόθους τοῦ Ἑλληνισμοῦ· προσπαθεῖ νὰ ἐπιτύχῃ ὅπως αἱ θυσίαι αἵτινες τῇ ζητοῦνται πληρωθοῦν εἰς τὴν πρέπουσαν τιμήν. Ὁ κ. Βενιζέλος παρεμβαίνει ἐνῷ ἐξηκολούθουν αἱ διαπραγματεύσεις· διακηρύσσει ὅτι θέλει τὴν ἔξοδον τῆς Ἑλλάδος ἐκ τῆς οὐδετερότητος πάσῃ θυσίᾳ, ἀκόμη καὶ διὰ τὸ τίποτε· προσέρχεται, προσφέρει τὰ πρὸς τοῦτο μέσα: ἀντὶ τῶν ἀορίστων ὑποσχέσεων περὶ παραχωρήσεων εἰς τὸ βιλαέτιον Ἀϊδινίου, θὰ δώσῃ τὴν Ἀνατολικὴν Μακεδονίαν εἰς τὴν Βουλγαρίαν, ἡ ὁποία, ἱκανοποιημένη ἀναμφιβόλως πλέον, θὰ ἐπέμβῃ καὶ αὐτὴ ὑπὲρ τῶν Συμμάχων... καὶ ἡ «Ἀνατολικὴ σκηνοθεσία» θὰ μεταβληθῇ διὰ μιᾶς !

Καὶ ὁ καθεὶς εἰς τὰς Χώρας τῆς Ἀντάντ ἀνέκραζε: «Τί μέγας ἀνὴρ !» Διότι, εἰς τοιούτους καιροὺς πολέμου, ἐκτιμοῦν τὴν ἀξίαν τῶν ἀνθρώπων ἀναλόγως τῶν ὑπηρεσιῶν, τὰς ὁποίας ἀναμένουν ἐξ αὐτῶν.

Ζητοῦμεν ἀπὸ τοὺς καλῆς πίστεως ἀνθρώπους νὰ ἐκτιμήσουν τὴν ἠθικὴν ἀξίαν μιᾶς χειρονομίας, ἡ ὁποία μεταφράζεται ὡς ἑξῆς: «Μὴ διαπραγματεύεσθε μὲ τὴν σημερινὴν Κυβέρνησιν τῶν Ἀθηνῶν, ἔχει ἀφορήτους ἀξιώσεις· βοηθήσατέ με νὰ ἀνέλθω πάλιν εἰς τὴν Ἀρχὴν καὶ θὰ ἔχετε τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν στρατόν της μὲ τὸ τίποτε.»

Ἡ, τοὐλάχιστον εὐγενείας ἔλλειψιν μαρτυροῦσα, δημοσιευσις αὐτῆ μυστικῶν ἐγγράφων, ἐγγράφων τοῦ Κράτους, ἐν πλήρει πολέμῳ, ἔβλαπτε τὰ μέγιστα τὴν Ἑλλάδα. Ἀλλ' ἐξυπηρέτει τὰ συμφέροντα καὶ τὰς φιλοδοξίας τοῦ κ. Βενιζέλου· ὡρισμένος ἦτο ὁ ἄνθρωπος τῆς Ἀντάντ, ὁ μόνος ἄνθρωπος τὸν ὁποῖον ἐπίστευον αὐτὴν τὴν τιμήν.

Ἀμέσως ἐπέτυχεν ὥστε οἱ Σύμμαχοι νὰ εὑρεθοῦν δυσνεύστατα διατεθειμένοι ὅσον ἀφορᾷ τὴν συνέχισιν τῶν διαπραγματεύσεων μετὰ τῆς Κυβερνήσεως Γούναρη καὶ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐθεώρουν τὴν κατάστασιν μὲ παρομοίαν εὐρύτητα ἀντιλήψεως...

***

Ἐν τούτοις εἶχον ἀνάγκην τῆς Ἑλλάδος ὅσον τὸ δυνατὸν ἐνωρίτερον, ἀμέσως. Τὴν 12)25 Ἀπριλίου εἶχον ἐπιχειρήσει ν' ἀποβιβάσουν στρατεύματα ἐπὶ τῶν δύο ἀκτῶν τῶν Δαρδανελλίων, ἰδίᾳ ἐπὶ τῆς Χερσονήσου τῆς Καλλιπόλεως, ὅπου εἶχον συγκεντρωθῆ 200.000 Τουρκογερμανῶν. Φοβερά, τεραστία ἐπιχείρησις, καθ' ἣν ἡ συμβολὴ τῆς Ἑλλάδος ἠδύνατο νὰ εἶναι πολύτιμος: εἰς σκάφη, μέσα μεταφορᾶς, σκευήν, ἐργατικὰς χεῖρας.

Ὁ Γκυγεμέν, διευθυντὴς τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων εἰς τὸ Γαλλικὸν Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, ἦλθε τότε εἰς τὰς Ἀθήνας μὲ εἰδικὴν ἀποστολήν. Ἔρριψε τὴν γνώμην ὅτι ἡ Ἑλλὰς θὰ ἠδύνατο νὰ μείνῃ κατὰ ξηρὰν οὐδετέρα, διατηροῦσα εἰς τὴν διάθεσίν της τὸν στρατόν της ἐρῶσον ἡ Βουλγαρία παρέμενεν εἰς ἀμφίβολον στάσιν, ἀλλὰ νὰ παράσχῃ ἀμέσως τὴν ναυτικήν της συνδρομὴν εἰς τοὺς Συμμάχους· ὅταν ἤρχετο ἡ κατάλληλος στιγμή, θὰ παρείχε τὴν συνδρομήν της δι' ὅλων της τῶν δυνάμεων. Εὐφυὴς συνδυασμός, ὅστις θὰ συνέδεεν ἤδη τὴν Ἑλλάδα μὲ τὴν ὑπόθεσιν τῆς Ἀντάντ.

Ἡ Ἑλλὰς συγκατένευσε. Καὶ δὲν προέβαλλε πλέον παρὰ μόνον ἕνα ὅρον: τὴν ἐγγύησιν τῆς ἑδαφικῆς της ἀκεραιότητος. Θὰ θεωρηθῇ ἀναμφιβόλως φυσικώτατος: δὲν ἐζήτει τίποτε εἰς ἀντάλλαγμα τῆς ναυτικῆς συνδρομῆς της, ἀλλὰ δὲν ἤθελε καὶ νὰ χάσῃ τίποτε. Ἐγνώριζεν, ἦτο βεβαία, ὅτι εἰς πρώτην εὐκαιρίαν ἡ Βουλγαρία θὰ ἐπέπιπτε κατὰ τῆς Καβάλλας,κατὰ τῆς Θεσσαλονίκης· ἐγνώριζεν, ἦτο βεβαία, ὅτι ἡ Βουλγαρία εἶχε συνδέσει τὴν τύχην της μετὰ τῆς Γερμανίας· τὸ ἐγνώριζεν

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Νέοι αι έντυποι απόδειξις πληρωμής αι φέρουσι την υπογραφήν των κ. κ. Δημ. Καλκάνη ή Εμμ. Περτινάκ και την σφραγίδα της Διαφημιστικής, είναι έγκυροι. Οιαδήποτε άλλη απόδειξις ως και αντίτυπα τοιαύτα δεν αναγνωρίζονται.

Απο Πρωϊας εις Πρωϊαν

Στην άκρη του γερβολιού...

«Νεοελληνικά ήθη και έθιμα εν σχέσει με τα άσματα».

Σήμερα θα συζητηθή ενώπιον του δικαστηρίου των χαρατσίδων ένα πείραγμα του Αρχηγού του Επιτελείου. Και ή δίκη συζήτησις θα προκαλέση μεγάλας τον χαρατσίδων αλοολογίας της Κυβερνήσεως κατά της διατυπώσεως εις το άρθρον του κ. Μαζαράκη μομφής, δτι δεν αφήκε ελεύθερα τα χαρατσίδικα δια την εφοδιασμόν του στρατεύματος και δτι δεν ύπαρχει κάποιο συνθέσιμο στρατιωτικόν πρόγραμμα. Τα μόγυρα θα δη τα άρκετά διασκεδαστικόν δε δεν θα τδσον άλιδρόν δε εκδικητικόν μήτε άνοσπαστέος. Οταν ένας Αξιωματικός Επιτελείου έχει την γνώμη, δτι τα Κοδήγησις άλυπορεί κατά τινα κρίσιμον πόρο της Εθνικής του ζωής, έποβάλλει τας σκέψεις του εν τη επιστολή του διάστι του πολ τον δ. συγγρ τον Στρατιωτικόν. Και δεν ή γνώμη του δεν εκοινοποιή και αύτος άλλοι γραφεία της πρωτευούσης. Εις τα στόμα κομμ τον δεν δύναται ν' ανήκη ενδύσεις τοιαύτης φύσεως, δπως ή Μαζαράκη. Οτι μίς αισνογνωμεί ένα εγγρ την κατοχή άλλ εκείνος δεν ήτο ενδύσεως

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΤΑ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ ΤΟΥ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΔΙΜΗΝΟΥ ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

Εις το Ποδινώνι Γορτυνίας, τη συνοικίαν Προσφύγων, ευρίσκεται το δράμα του χωριού. Δηλαγενών και φτωχών. Η ανάγκη έχει πολλά πρόσωπα. Η πείνα ακόμη περισσότερα. Η ελπίδα πολλά πρόσωπα. Η ελπίδα είναι η μόνη που δεν έχει πρόσωπο. Είναι μια φωνή που ακούγεται μέσα στα σπλάχνα της γης και μας λέει: Σκάψτε, σκάψτε, θα βρείτε νερό, θα βρείτε ψωμί, θα βρείτε ζωή.

Όταν ο δήμος έχοδωσε το κάπιο δρος, δ. 145 ή γυναίκες εξεστράτευσαν το δράμα του χωριού. Δηλαγενών και φτωχών. Η ανάγκη έχει πολλά πρόσωπα. Η πείνα ακόμη περισσότερα. Η ελπίδα πολλά πρόσωπα. Η ελπίδα είναι η μόνη που δεν έχει πρόσωπο. Είναι μια φωνή που ακούγεται μέσα στα σπλάχνα της γης και μας λέει: Σκάψτε, σκάψτε, θα βρείτε νερό, θα βρείτε ψωμί, θα βρείτε ζωή.

Όταν ο δήμος έχοδωσε το κάπιο δρος, δ. 145 ή γυναίκες εξεστράτευσαν το δράμα του χωριού. Δηλαγενών και φτωχών. Η ανάγκη έχει πολλά πρόσωπα. Η πείνα ακόμη περισσότερα. Η ελπίδα πολλά πρόσωπα. Η ελπίδα είναι η μόνη που δεν έχει πρόσωπο. Είναι μια φωνή που ακούγεται μέσα στα σπλάχνα της γης και μας λέει: Σκάψτε, σκάψτε, θα βρείτε νερό, θα βρείτε ψωμί, θα βρείτε ζωή.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΑΠΑΝΤΑ ΕΙΣ ΤΟΝ κ. ΠΑΛΛΗΝ

Ο κ. Α. Παλλής της Ε.Α.Π. εδημοσίευσεν εν τη «Νέα Εστία» άρθρον εν τη οποία προσπαθεί το διαλύση την οργανωτικήν προσπάθειαν της Ε.Α.Π. αγνοούσα τα συμφέροντα των προσφύγων. Η «Πρωία» δημοσίευσε τα άρθρα του κ. Παλλή και τας απαντήσεις των οργανώσεων των προσφύγων προς τον κ. Παλλήν. Σήμερον δημοσιεύομεν την απάντησιν την οποίαν έστειλεν προς τον κ. Παλλήν η Ε.Α.Π. Εν τω μεταξύ η Ε.Α.Π. εδημοσίευσε και τα πρακτικά των συνεδριάσεων της Κεντρικής Επιτροπής της Ε.Α.Π. και των Τοπικών Επιτροπών Αθηνών και Πειραιώς, εις τας οποίας εξετάσθη το ζήτημα της οργανώσεως των προσφύγων. Τα πρακτικά αυτά δημοσιεύονται σήμερον εις τας σελίδας μας.

Προς τον κ. Παλλήν

Εις τον κ. Παλλήν, ο οποίος εν τη «Νέα Εστία» της 16ης τρέχοντος μηνός εδημοσίευσε μακρόν άρθρον περί της οργανώσεως των προσφύγων, η Κεντρική Επιτροπή της Ε.Α.Π. απαντά τα εξής:

Ο κ. Παλλής, ως φαίνεται, δεν έχει ιδέαν περί της οργανώσεως των προσφύγων και της δράσεως της Ε.Α.Π. Αγνοεί τους σκοπούς, τους οποίους επιδιώκει η Ε.Α.Π. και τα μέσα, τα οποία χρησιμοποιεί προς τούτο. Αγνοεί τας δυσκολίας, τας οποίας συναντά η Ε.Α.Π. εις την προσπάθειαν της να οργανώσει τους πρόσφυγας. Αγνοεί τέλος τα αποτελέσματα, τα οποία έχει επιτύχει η Ε.Α.Π. εις τον τομέα της οργανώσεως των προσφύγων.

Η Ε.Α.Π. δεν ιδρύθη ούτε ως πολιτική οργάνωσις ούτε ως οργάνωσις αντιπολιτευομένη προς την Κυβέρνησιν. Ιδρύθη ως οργάνωσις αποκλειστικώς φιλανθρωπική, με σκοπόν να περιθάλψη τους πρόσφυγας, οι οποίοι ευρίσκοντο εις τραγικήν κατάστασιν μετά την καταστροφήν της Μικρασιατικής Ελλάδος. Η Κυβέρνησις, η οποία ανέλαβε την περίθαλψιν των προσφύγων, δεν ήτο δυνατόν να τους περιθάλψη μόνη της. Ανεγνώρισε λοιπόν την ανάγκην της συνεργασίας μετά των ιδιωτικών φιλανθρωπικών σωματείων και ιδρυμάτων και ανέθεσε εις την Ε.Α.Π. την οργάνωσιν της περιθάλψεως των προσφύγων εις τας πόλεις και τα χωρία, εις τα οποία θα εγκαθίστατο.

Η Ε.Α.Π. ανέλαβε το έργον τούτο και εδημιούργησε τοπικάς επιτροπάς εις όλας τας πόλεις και τα χωρία, εις τα οποία εγκαθίσταντο πρόσφυγες. Αι τοπικαί αύται επιτροπαί ανέλαβον την περίθαλψιν των προσφύγων, την εγκατάστασιν των εις τας πόλεις και τα χωρία, εις τα οποία εγκαθίσταντο, και την εξεύρεσιν εργασίας δι' αυτούς. Η Κεντρική Επιτροπή της Ε.Α.Π. ανέλαβε τον συντονισμόν του έργου των τοπικών επιτροπών και την εποπτείαν επ' αυτού.

Η Ε.Α.Π. δεν ήτο δυνατόν να ανέλθη εις τοιούτον έργον, το οποίον απήτει τεραστίας δαπάνας, αν δεν ελάμβανε την συνδρομήν του Κράτους. Η συνδρομή αύτη παρεσχέθη υπό μορφήν επιχορηγήσεως, η οποία ανήλθε μέχρι σήμερον εις 1.500.000 δρχ. περίπου. Η Ε.Α.Π. όμως δεν περιορίσθη εις την είσπραξιν της επιχορηγήσεως ταύτης, αλλά εξεμεταλλεύθη και τας ευκαιρίας, τας οποίας παρουσιάσθησαν κατά την διάρκειαν της δράσεώς της, προκειμένου να εξασφαλίση πόρους δι' αυτήν. Ούτω εξησφάλισε διάφορα ποσά από τον Αμερικανικόν Ερυθρόν Σταυρόν, από τον Διεθνή Ερυθρόν Σταυρόν, από τον Διεθνή Φιλανθρωπικόν Σύνδεσμον, από τον Αμερικανικόν Σύνδεσμον Βοηθείας, από τον Διεθνή Σύνδεσμον των Φίλων της Νεότητος, από τον Διεθνή Σύνδεσμον των Φίλων του Παιδιού, από τον Διεθνή Σύνδεσμον Βοηθείας των Φοιτητών, από τον Διεθνή Σύνδεσμον Βοηθείας των Γυναικών, από τον Διεθνή Σύνδεσμον Βοηθείας των Εργατών, από τον Διεθνή Σύνδεσμον Βοηθείας των Σοσιαλιστών, από τον Διεθνή Σύνδεσμον Βοηθείας των Σοσιαλιστριών, από τον Διεθνή Σύνδεσμον Βοηθείας των Εργατριών, από τον Διεθνή Σύνδεσμον Βοηθείας των Αγροτών, από τον Διεθνή Σύνδεσμον Βοηθείας των Αγροτισσών, από τον Διεθνή Σύνδεσμον Βοηθείας των Εργατών Ξυλουργών, από τον Διεθνή Σύνδεσμον Βοηθείας των Εργατών Μεταλλουργών, από τον Διεθνή Σύνδεσμον Βοηθείας των Εργατών Ορυχείων, από τον Διεθνή Σύνδεσμον Βοηθείας των Εργατών Κλωστοϋφαντουργίας, από τον Διεθνή Σύνδεσμον Βοηθείας των Εργατών Οικοδομών, από τον Διεθνή Σύνδεσμον Βοηθείας των Εργατών Ενδυμασίας, από τον Διεθνή Σύνδεσμον Βοηθείας των Εργατών Υποδηματοποιίας, από τον Διεθνή Σύνδεσμον Βοηθείας των Εργατών Ξενοδοχείων, από τον Διεθνή Σύνδεσμον Βοηθείας των Εργατών Καπνοβιομηχανίας, από τον Διεθνή Σύνδεσμον Βοηθείας των Εργατών Χαρτοβιομηχανίας, από τον Διεθνή Σύνδεσμον Βοηθείας των Εργατών Τυπογραφείων, από τον Διεθνή Σύνδεσμον Βοηθείας των Εργατών Χημικών Βιομηχανιών, από τον Διεθνή Σύνδεσμον Βοηθείας των Εργατών Ζυθοποιίας, από τον Διεθνή Σύνδεσμον Βοηθείας των Εργατών Ζαχαροπλαστείων, από τον Διεθνή Σύνδεσμον Βοηθείας των Εργατών Ξυρουργείων, από τον Διεθνή Σύνδεσμον Βοηθείας των Εργατών Καπέλλων, από τον Διεθνή Σύνδεσμον Βοηθείας των Εργατών Γυαλοποιίας, από τον Διεθνή Σύνδεσμον Βοηθείας των Εργατών Ηλεκτρισμού, από τον Διεθνή Σύνδεσμον Βοηθείας των Εργατών Ταπητουργίας, από τον Διεθνή Σύνδεσμον Βοηθείας των Εργατών Ψαθοπλοκής, από τον Διεθνή Σύνδεσμον Βοηθείας των Εργατών Ξυλείας, από τον Διεθνή Σύνδεσμον Βοηθείας των Εργατών Ξυλοκοπίας, από τον Διεθνή Σύνδεσμον Βοηθείας των Εργατών Ξυλοτομίας, από τον Διεθνή Σύνδεσμον Βοηθείας των Εργατών Ξυλουργείων, από τον Διεθνή Σύνδεσμον Βοηθείας των Εργατών Ξυλοπλαστικής, από τον Διεθνή Σύνδεσμον Βοηθείας των Εργατών Ξυλοτεχνί

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΠΡΟΤΙΘΕΤΑΙ ΝΑ ΔΕΧΘΗ ΤΑΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΚΛΗΡΟΝΟΜΩΝ ΤΟΥ ΧΑΜΙΤ

ΚΑΤΑΠΛΗΞΙΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 30. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ ἐφημερὶς «Νταίηλυ Μαιμένη» πληροφορεῖται ἐξ Ἀθηνῶν ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις φαίνεται διατεθειμένη ν' ἀναγνωρίσῃ τὰς κτηματικὰς ἀπαιτήσεις τῶν κληρονόμων τοῦ Χαμίτ, ἐκτιμωμένας εἰς 10 ἑκατομμύρια λίρας. Προστίθεται ὅτι ἡ ἑταιρεία ἡ διεξάγουσα τὸν ἀγῶνα πρὸς ἀναγνώρισιν τῶν ἀπαιτήσεων μετέχει τῆς ἀποζημιώσεως κατὰ 35 ο)ο. Ἡ ἐφημερὶς προσθέτει ἀκόμη ὅτι ἡ ἑταιρεία αὕτη ἐπέτυχε τὴν ὑποστήριξιν δικσήμου Πρισινεῦ διεθνολόγου.

Οἱ ἐπίσημοι κύκλοι μένουν κατάπληκτοι ἐκ τῶν πληροφοριῶν αὐτῶν, πολὺ περισσότερον διότι δημοσιεύονται εἰς ἐφημερίδα ἀνεγνωρισμένης ἀκριβολογίας.

ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΚΗΣ ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ

ΑΠΟΔΟΚΙΜΑΣΙΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΣΕΡΒΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΑΙ ΕΝΕΡΓΗΘΕΙΣΑΙ ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ.—ΘΑ ΛΗΦΘΟΥΝ ΑΥΣΤΗΡΑ ΜΕΤΡΑ

Τὴν δὴν νυκτερινὴν ὥραν χθὲς περὶ τοὺς 30 κομμουνισταὶ συγκεντρωθέντες ἔξωθι τῆς Σερβικῆς Πρεσβείας ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ρηγίλλης 18 προέβησαν εἰς ἀποδοκιμασίας κατὰ τῆς Σερβικῆς Κυβερνήσεως φωνάζοντες : «Κάτω ἡ Γιουγκοσλαυΐα. Κάτω ὁ Ἀλέξανδρος μὲ τὴν δικτατορίαν του». Συγχρόνως οἱ κομμουνισταὶ ἔρριψαν λίθους κατὰ τῆς πρεσβείας καὶ ἔθραυσαν τὸ κρύσταλλον τῆς ἐξωθύρας ἀξίας 6000 δραχμῶν. Τὸ Γ' ἀστυνομικὸν τμῆμα εἰδοποιηθὲν ἐγκαίρως ἀπέστειλεν ἐπὶ τόπου ἰσχυρὰν δύναμιν ἀστυφυλάκων, ἐπὶ τῇ θέᾳ τῶν ὁποίων οἱ κομμουνισταὶ ἐτράπησαν εἰς φυγήν. Τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα ἐπρόλαβον καὶ συνέλαβον ἓξ αὐτῶν εἰς τὰς πέριξ παρόδους τοὺς Δ. Τσάμην 28ετῆ τυπογράφον, Γ. Λαδόπουλον, τυπογράφον, Κοὲν Σημαγιὰν ζωγράφον, Κ. Δημόπουλον ἐργάτην, Γ. Κυπριανὸν ἐλαιοχρωματιστήν, Π. Συριανίδην καὶ Β. Φαλονάκον.

Εἰς τὸ ἴδιον οἴκημα ὅπου στεγάζεται ἡ Γιουγκοσλαυϊκὴ πρεσβεία, διαμένει μετὰ τῆς οἰκογενείας του καὶ ὁ Διοικητὴς τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κ. Διομήδης, ὁ ὁποῖος τὴν ὥραν ἐκείνην εὑρίσκετο ἐκεῖ οἰκουρῶν λόγῳ ἀσθενείας. Πρὸς στιγμὴν ὑπετέθη ὅτι αἱ ἀποδοκιμασίαι τῶν κομμουνιστῶν ἐστρέφοντο κατὰ τοῦ κ. Διομήδη, ὁ ὁποῖος κατὰ σύμπτωσιν φέρει τὸ ἴδιον ὄνομα μὲ τὸν Βασιλέα τῆς Σερβίας. Ἐν τέλει ὅμως ἀπεκαλύφθη ὅτι ἐστρέφοντο μόνον κατὰ τῆς Πρεσβείας, διὰ τὰς διώξεις τὰς ὁποίας ὑφίστανται ὁ κομμουνισμὸς ἐν Σερβίᾳ ἀπὸ τὸ κρατοῦν ἐκεῖ σήμερον πολιτικὸν καθεστώς.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας κ. Νάσκος ἐπιληφθεὶς αὐτοπροσώπως ἀνακρίσεων, μετέβη μετὰ τὰς σκηνὰς καὶ ἀνεκοίνωσε τὰ συμβάντα εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Σιδερην. Ὁ κ. ὑπουργὸς τὸν διεβεβαίωσεν ὅτι εἰς τὸ ἑξῆς θὰ ληφθοῦν αὐστηρότατα μέτρα κατὰ τῶν κομμουνιστῶν, ὥστε νὰ μὴ ἀποτολμοῦν τοιαύτας ἐπιδέσεις. Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων εἶχε πληροφορίας ὅτι οἱ κομμουνισταὶ θὰ προέβαινον εἰς ταραχὰς ἐπειδὴ ἡμποδίσθησαν πρὸ ἡμερῶν νὰ ἑορτάσουν τὴν ἐπέτειον τοῦ θανάτου τοῦ Λίμπνεχτ καὶ διὰ τοῦτο ὁ κ. Νάσκος δι' ἡμερησίας διαταγῆς του ἐκοινοποιηθείσης προχθὲς, εἶχεν ἐπιστήσει τὴν προσοχὴν ὅλων τῶν ὑπ' αὐτὸν ὑπηρεσιῶν. Οἱ κομμουνισταὶ ὅμως καρεῖς νὰ τοὺς ἀντιληφθῇ διόλου ἡ ἀστυνομία.

ΑΛΛΑΙ ΣΚΗΝΑΙ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 30. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Οἱ φιλματικοὶ καπνεργάται ἐγκαταλείψαντες τὸ σανατόριον καὶ ἐνισχυθέντες ὑπὸ ἀνέργων, μετέβησαν εἰς τὸ Διοικητήριον, ὅπου συνεδρίαζε τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Καπνεργατῶν, φωνάζοντες: «Δουλειά, ψωμί». Οἱ φιλματικοὶ συγκεκριμένως ἐζήτησαν ν' αὐξηθῇ τὸ ἐκ 3000 δρχ. ἰσόβιον μηνιαῖον ἐπίδομά των.

Χωροφυλακὴ καὶ ἱππικὸν καταφθάσαντα ἐπροστάτευσαν τὴν εἴσοδον τοῦ Διοικητηρίου. Ὁ κ. Γονατᾶς ἐξερχόμενος τοῦ Διοικητηρίου ἀπεδοκιμάσθη ὑπὸ τῶν καπνεργατῶν οἱ ὁποῖοι ἐφώναζον: «Ἄεργα, ψωμί, δουλειά, αὔξησις, αἶσχος». Ἡ χωροφυλακὴ ἀποτελεσθεῖσα νὰ διαλύσῃ τοὺς συγκεντρωθέντας ἐλιθοβολήθη Μετὰ παρέλευσιν ὥρας ἐπετεύχθη ἡ διαίαι διάλυσις τῶν διαδηλωτῶν.

ΤοΤ.Α.Κ. ἀπεφάσισε νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν νὰ χορηγήσῃ ἀκόμη δέκα ἡμερομίσθια εἰς τοὺς ἀνέργους καπνεργάτας ἀνερχομένους εἰς 4000.

ΕΝΘΟΥΣΙΩΔΗΣ ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΗΣ "ΜΙΣ ΕΛΛΑΔΟΣ„ ΕΙΣ ΘΕΣ)ΝΙΚΗΝ

ΑΠΕΘΕΩΘΗ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΜΕΣΟΥΣ ΣΤΑΘΜΟΥΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 30. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τὸ μεσονύκτιον ἀφίκετο ἡ «Μὶς Ἑλλάς». Εἰς τὸν σταθμὸν παρὰ τὴν φαγδαίαν βροχήν, ἀνέμενον κυρίαι καὶ δεσποινίδες καὶ πλῆθος λαοῦ καθὼς καὶ ἡ «Μὶς Θεσσαλονίκη». Τὴν ἐμφάνισιν τῆς «Μὶς Ἑλλάδος» ἐχαιρέτησαν τὰ πλήθη διὰ ζητωκραυγῶν : «Καὶ «Μὶς Εὐρώπη». Καὶ «Μὶς Ὑφήλιος». «Ἄξια, ἄξια». Εἰς τὸ ὄχημα ἀνῆλθον ἡ «Μὶς Θεσσαλονίκη» καὶ ἑπατροπὴ συναντῶν προσφέρασαν ἀνθοδέσμας. Ἡ «Μὶς Θεσσαλονίκη» ηὐχήθη ἐπιτυχίαν. Ἡ «Μὶς Ἑλλάς» εὐχαριστήσασα τὴν κατησπάσθη. Τῇ ἐπιμονῇ τοῦ λαοῦ, ἡ δ. Διπλαράκου κατῆλθε τοῦ ὀχήματος φωτογραφηθεῖσα μετὰ τῆς «Μὶς Θεσσαλονίκης» διὰ μαγνεζίου. Τὰ πλήθη τὰς ἀπεθέωσαν. Ἡ «Μὶς Ἑλλάς» ἐπέδωκεν εἰς τὴν «Μὶς Θεσσαλονίκην» τὴν ἑξῆς ἐπιστολήν: «Καθὼς περνῶ ἀπὸ τὴν πόλιν σοὺ σᾶς ἐξέλεξε μὲ τόσην ἐπαυτυχίαν, παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε καὶ πάλιν τὰς θερμάς μου εὐχαριστίας διὰ τὰ αὐθόρμητα καὶ συγκινητικὰ συγχαρητήρια σοὺ μοῦ ἀπηυθύνατε. Εἶμαι εὐτυχισμένη ἀλλὰ καὶ συγκεκινημένη ποὺ φ' ἀντιπροωπεύσω τὴν Ἑλλάδα μας εἰς τὸν διεθνῆ ἀγωνισμόν. Ἡ εὐτυχία μου εἶνε μεγαλυτέρα, ἀφοῦ εἰς τὰς τόσας ἐκδηλώσεις προστίθεται καὶ ἡ ἐκτίμησις τῆς ὡραιοτάτης ἑλληνικῆς τῆς Θεσσαλονίκης». Ἡ «Μὶς Θεσσαλονίκη» ηὐχαρίστησε συγκεκινημένη.

Τὴν 12.45' ἐξεκίνησεν ἡ ἁμαξοστοιχία. Ἡ «Μὶς Ἑλλάς» ἐξελθοῦσα εἰς τὸ παράθυρον ἀνεφώνησε: «Χαίρετε Θεσσαλονικεῖς. Σᾶς εὐχαριστῶ. Νὰ σᾶς ζήσῃ τὸ ὡραῖο, εὐγενικὸ καὶ καλὸ κορίτσι σας». Τὰ πλήθη ἐξέσπασαν εἰς ζητωκραυγάς.

ΝΕΟΝ ΔΙΑΒΗΜΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΒΙΑΣΙΝ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ

Ο ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΓΑΛΛΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

Πληροφορούμεθα ὅτι ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν διεβιβάσθησαν χθὲς πρὸς τὸν ἐν Παρισίοις πρεσβευτὴν κ. Ν. Πολίτην τηλεγραφικαὶ ὁδηγίαι συναφεῖς πρὸς τὸ νέον διάβημα, εἰς τὸ ὁποῖον, ὡς προαναγγέλθη, πρόκειται νὰ προβῇ παρὰ τῇ γαλλικῇ Κυβερνήσει λόγῳ τῆς παρατάσεως τῆς δημιουργηθείσης καταστάσεως εἰς τὸ ζήτημα τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ἑλληνικῶν οἴνων ἐν Γαλλίᾳ.

Ὁ κ. Πολίτης, προβαίνων εἰς τὸ νέον διάβημα, θὰ ἀφήσῃ καὶ ἔγγραφον σημείωμα, ἐν τῷ ὁποίῳ θὰ καθορίζεται σαφῶς ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐὰν μετὰ παρέλευσιν ὡρισμένης λογικῆς προθεσμίας δὲν ἀρθῇ ἡ δημιουργηθεῖσα κατάστασις, θὰ θεωρήσῃ ἑαυτὴν ὑποχρεωμένην νὰ προέλθῃ εἰς τὰς ἐνδεικνυομένας ἐνεργείας πρὸς προστασίαν τῶν συμφερόντων τῆς χώρας. Ὅπως ἐγράφη ἤδη, θὰ θεωρήσῃ ἡ Κυβέρνησις ὡς μὴ ὑφισταμένην τὴν ἰσχύουσαν ἐμπορικὴν σύμβασιν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας.

Εἰς τὸ νέον του διάβημα παρὰ τῇ γαλλικῇ Κυβερνήσει ὁ κ. Πολίτης,συμφώνως πρὸς τὰς διαβιβασθείσας ἐντεῦθεν ὁδηγίας, θ' ἀναπτύξῃ τὴν νομικὴν βάσιν ἐφ' ἧς στηριζομένη ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θὰ θεωρήσῃ ὡς μὴ ὑφισταμένην τὴν ἐμπορικὴν σύμβασιν.

Κατὰ τὴν βάσιν ταύτην ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις συνωμολόγησε τὴν ἐμπορικὴν μετὰ τῆς Γαλλίας σύμβασιν καὶ παρεχώρησεν ἐπωφελέστατα διὰ τὴν γαλλικὴν βιομηχανίαν καὶ τὸ ἐμπόριον ἀνταλλάγματα μὲ δεδομένην ἐκ τῆς ὑπογραφείσης συμβάσεως ἀναλογίαν εἰσαγωγῆς ἑλληνικῶν προϊόντων εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ γαλλικῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα 1 πρὸς 4.

Ἡ ἀναλογία ὅμως αὐτὴ, ἡ ὁποία ἀπετέλεσε τὴν προϋπόθεσιν διὰ τὴν συνομολόγησιν τῆς συμβάσεως, κατόπιν τῆς ψηφίσεως τοῦ γαλλικοῦ νόμου διὰ τοὺς οἴνους ἀνετράπη, διότι ἐφαρμοζομένου αὐτοῦ ἡ σχέσις εἰσαγωγῆς κατέρχεται εἰς 1 πρὸς 10.

Αἰρομένης τῆς οὐσιωδεστάτης ταύτης βάσεως, ἐφ' ἧς συνήφθη ἡ σύμβασις,καθίσταται αὐτη ἑτεροβαρὴς, δὲν εἶνε δὲ δυνατὴ ἡ συνέχισις τῆς ἐφαρμογῆς της.

ΤΑ ΑΝΤΙΠΟΙΝΑ

Ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος,συμπληρωθείσης ἤδη τῆς σχετικῆς προεργασίας, θὰ συγκροτηθῇ εἰδικὴ σύσκεψις τῶν ἁρμοδίων τῶν ὑπουργείων τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους διὰ τὴν λῆψιν ἀποφάσεως περὶ τῶν γαλλικῶν προϊόντων, τὰ ὁποῖα, ἐφ' ὅσον θὰ θεωρηθῇ ὡς μὴ ὑφισταμένη ἡ μετὰ τῆς Γαλλίας ἐμπορικὴ σύμβασις, θὰ ἀποκλεισθοῦν ἐξ Ἑλλάδος.

Δέον νὰ σημειωθῇ ἐνταῦθα ὅτι ἡ ἀξία μόνον τῶν μεταξωτῶν καὶ μαλλίνων εἰδῶν τῶν εἰσαγομένων ἐπὶ τῇ βάσει τῆς συμβάσεως ἐκ Γαλλίας εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀνέρχεται εἰς 280 ἑκατομμύρια.

Πληροφορούμεθα ὅτι παρὰ τῆς ἐνταῦθα γερμανικῆς πρεσβείας ἐζητήθησαν μετ' ἐνδιαφέροντος πληροφορίαι ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν περὶ τῆς ἐξελίξεως τοῦ δημιουργηθέντος ἐκ τῆς ψηφίσεως τοῦ γαλλικοῦ νόμου ζητήματος.

ΑΙ ΕΝ ΑΓΚΥΡΑ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΑΙ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 30 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Κατὰ τὰς σημερινὰς ἐξ Ἀγκύρας πληροφορίας, ἀπεστάλησαν ἐκεῖ οἱ φάκελλοι τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς ὅπως χρησιμεύσουν εἰς τὸ νὰ διευκολύνουν τὴν διατύπωσιν τῶν λεπτομερειῶν τῆς Ἑλληνοτουρκικῆς συμφωνίας.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛΗ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΠΕΡΩΤΗΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. ΜΑΖΑΡΑΚΗ

Η ΕΠΕΡΩΤΗΣΙΣ ΣΥΝΕΤΑΧΘΗ ΕΝ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙ ΜΕ ΤΟΝ κ. ΣΟΦΟΥΛΗΝ

ΕΠΙΔΙΩΚΕΤΑΙ Ο ΕΞΑΝΑΓΚΑΣΜΟΣ ΤΟΥ κ. ΜΑΖΑΡΑΚΗ ΕΙΣ ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΝ

Κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν κ. Σοφούλη κατετέθη χθὲς εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ κυβερνητικοῦ βουλευτοῦ κ. Χρηστούλα ἡ ἀκόλουθος ἐπερώτησις διὰ τὸ ζήτημα Μαζαράκη:

«Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου μέμφεται τοῦ πολιτικοῦ κόσμου, ὅτι ἀπὸ εἰκοσιπενταετίας καὶ ἐντεῦθεν δὲν ἐλήφθη σοβαρὰ πρόνοια περὶ Ἐθνικῆς Ἀμύνης καὶ ὅτι δὲν ἐπικρατεῖ σύστημα διὰ τὴν πλήρωσιν τῶν στρατιωτικῶν ἀναγκῶν, ἀλλὰ σπασμωδικαὶ ἐνέργειαι διέπουν τὴν ἐν γένει διεξαγωγὴν τῶν στρατιωτικῶν πραγμάτων τῆς χώρας. Ἄρθρα εἰδικῶν τούναντίον ὑποστηρίζουν, ὅτι ὁ πολιτικὸς κόσμος παρέχει πάντοτε τὰς ἀναγκαίας πιστώσεις, ἀλλ' ὅτι ἐὰν ἔλαβον χώραν σπασμωδικαὶ ἐνέργειαι καὶ σπατάλαι, τὴν εὐθύνην ὑπέχει κυρίως ὁ ἀρθρογραφήσας ἀρχηγὸς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου, ἰδιαίτατα δὲ ὁ πρόεδρος τῆς ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς ἐπιῤῥίπτει τὴν εὐθύνην τῆς νοσηρότητος εἰς τὸν ἀρθρογραφοῦντα ἀρχηγὸν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου, διότι οὗτος ἔθεσε τὰς βάσεις τῆς ποστικῆς συνθέσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ δυσαναλόγως πρὸς τὰς δυνατότητας τῆς χώρας, ὥστε νὰ μὴ δύναται αὕτη νὰ ἐπαρκῇ καὶ διὰ τὴν συντήρησιν τῆς ποστικῆς ταύτης συνθέσεως καὶ διὰ τὴν πλήρωσιν τῶν στρατιωτικῶν ἀναγκῶν.

»Ἕνεκα τούτου ἐγεννήθη σύγχυσις καὶ ἐνεπνεύσθη ἀνησυχία εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ὅστις ἐπίστευσεν, ὡς ἐγὼ ἐξακολουθῶ νὰ πιστεύω, ὅτι ὅλος ὁ πολιτικὸς κόσμος καὶ ἰδιαίτατα ὁ ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων, οὔτε παρημέλησεν, οὔτε παραμελεῖ τὸ οὐσιῶδες τοῦτο πρὸς τὴν χώραν καθῆκον. Ἀλλὰ καθίσταται ἀναγκαῖον ὅπως τὴν ἀλήθειαν ταύτην ἀνούσῃ ἡ Ἐθνικὴ Ἀντιπροσωπεία καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ ὑπευθύνως κυβερνῶντος τὴν χώραν».

Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΕΠΕΡΩΤΗΣΕΩΣ

Ἐκ τῆς διατυπώσεως τῆς ἐπερωτήσεως, ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, εἶνε προφανές, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐνδιαφέρεται νὰ παλεκθέτουσα ἐξηγήσεις ἐσον ἀφορᾷ τὴν μέριμνάν της διὰ τὰ στρατιωτικὰ πράγματα, σαν τὸ ζήτημα ἄρθρον του. Τὰς ἐξηγήσεις ταύτας θὰ δώσῃ πρὸς τὴν Βουλὴν ὁ συνεδρίασιν, ζητουμένης τῆς προτάξεως τῆς ὡς ἄνω ἐπερωτήσεως, λόγῳ τοῦ ἐνδιαφέροντος αὐτῆς.

Οἱ κυβερνητικοὶ κύκλοι ἰσχυρίζονται ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν θὰ ἐκταθῇ ὄχι μόνον εἰς τὴν ἀπολογίαν τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ καὶ τῶν πρεκατόχων αὐτῆς, ἀπὸ τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ ἐντεῦθεν, πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως καταδείξῃ ὅτι, ἂν ἐφημέσθησαν, εἰς τὰ τῆς ὀργανώσεως τοῦ στρατοῦ, μέτρα σπασμωδικά, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς συμβούλους τῶν ἑκάστοτε Κυβερνήσεων καὶ οὐχὶ εἰς τὰ πολιτικὰ κόμματα, τὰ ὁποῖα ἐκυβέρνησαν ἔκτοτε.

Λόγῳ τῆς τοιαύτης «θέσεως» τῆς ἀπαντήσεως τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ἄλλων κομμάτων — πιστεύουν οἱ κυβερνητικοὶ κύκλοι — θὰ εὑρεθοῦν ὑποχρεωμένοι νὰ συμφωνήσουν μὲ τὴν Κυβέρνησιν, οὕτως ὥστε ἡ συζήτησις ν' ἀπολήξῃ εἰς ψῆφος τοῦ κ. Μαζαράκη. Κατά τινας μάλιστα, εἰς αὐτὸ κυρίως ἀποβλέπει ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, νὰ ἐξαναγκάσῃ δηλαδὴ τὸν κ. Μαζαράκην εἰς παραίτησιν, κατόπιν τῆς ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεως. Καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἀνεκοινώθη ἀπὸ χθές, ὅτι ἡ Κυβέρνησις εὐχαρίστως θὰ ἔβλεπε «γενίκευσιν» τῆς συζητήσεως, δεδομένου ὅτι ἐξ αὐτῆς εἶναι προφανὲς ὅτι θὰ ἐθίγετο ἔτι μᾶλλον ὁ κ. Ἐπιτελάρχης, ἐφ' ὅσον θὰ εὑρίσκοντο βουλευταὶ νὰ ἐμιλήσουν κατ' αὐτοῦ κατὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον τρόπον.

Ἐν περιπτώσει γενικεύσεως τῆς συζητήσεως, θὰ ὁμιλήσῃ καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς, ὡς ἐδήλωσεν.

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΑΡΧΗΓΩΝ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν στάσιν τῶν ἀρχηγῶν τῶν ἄλλων κομμάτων, αὕτη θὰ ἐξαρτηθῇ ἐκ τῶν ἐξηγήσεων τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῆς τροπῆς τῆς συζητήσεως. Ὑποχρεωμένος νὰ ὁμιλήσῃ ὁπωσδήποτε ἐπὶ τοῦ ζητήματος εἶνε, ἐκ τῶν ἀρχηγῶν ὁμάδων, μόνον ὁ κ. Ζαβιτσιάνος, ἵνα ἐξηγήσῃ τὸ δημοσιευθὲν σχετικὸν ἄρθρον του, στηριχθὲν ὡς γνωστὸν εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ κ. Μαζαράκη ἐκτεθείσας γνώμας διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὀργάνωσιν τῆς χώρας. Δέον νὰ σημειωθῇ, ὅτι εἰς τοὺς κοινοβουλευτικοὺς κύκλους ἐσχολιάζετο χηγοῦ τοῦ Συντηρητικοῦ Κόμματος κ. Μιχαλακοπούλου ν' ἀποσυρθῇ ἐπὶ τεταμέρου πρὸς ἀνάπαυσιν εἰς Φάληρον, ὡς ἐνδεικτικὴ τῶν διαθέσεων του ν' ἀποφύγῃ οἱανδήποτε ἀνάμιξιν εἰς τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος Μαζαράκη καὶ τὰς ἐνδεχομένας συνεπείας αὐτῆς.

ΜΕΛΕΤΗ ΤΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΚΑΠΝΟΠΑΡΑΓΩΓΩΝ

ΠΙΕΣΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΣ ΠΕΡΙΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΑΝΤΙΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗΣ ΕΞΕΓΕΡΣΕΩΣ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΥΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑΝ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Κατόπιν προσκλήσεως τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ συνεκροτήθη χθὲς τὴν ἑσπέραν ὑπὸ τὴν προεδρίαν του σύσκεψις τῆς ὁποίας μετέσχον ὁ ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας, ὁ γενικὸς γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου τούτου καὶ ὁ διευθυντὴς τῶν γεωργικῶν ἐφαρμογῶν. Ὁ τελευταῖος ἐξέθεσεν ἐν λεπτομερείᾳ τὰ πορίσματα τοῦ ἀπό τινων ἡμερῶν συνελθόντος ἐν Θεσσαλονίκῃ συνεδρίου τῶν καπνοπαραγωγῶν, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ δὲ ἡ συζήτησις ἐγενικεύθη εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ληπτέων μέτρων διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς καπνοκαλλιεργείας, ἡ κατάστασις τῆς ὁποίας ἀνεγνωρίσθη ὡς κρίσιμος ἐκ διαφόρων λόγων. Μεταξὺ τῶν μέτρων τούτων περιλαμβάνεται ἡ αὔξησις τῶν καπνοκαλλιεργητικῶν δανείων, ἡ πλήθυνσις τῶν ὑποδειγματικῶν καπνοφυτειῶν κλπ.

Ὅσον ἀφορᾷ ὡρισμένας προτάσεις τοῦ συνεδρίου τῶν καπνοπαραγωγῶν, ἀφορώσας εἰς τὴν ἵδρυσιν καπναποθηκῶν, ἀρ' ἑνὸς, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὴν ἀρωγὴν τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης καὶ τὸν τρόπον τῆς παροχῆς αὐτῆς, ἀπεφασίσθη νὰ μελετηθῇ τὸ σχετικὸν ψήφισμα, μετὰ τὴν γνωμάτευσιν δὲ τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν νὰ καθορισθοῦν τὰ κυβερνητικὰ μέτρα ἐν προκειμένῳ.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἔσχε χθὲς τὴν ἑσπέραν καὶ ἰδιαιτέραν συνεργασίαν μετὰ τοῦ διοικητοῦ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης κ. Γόντικα ἐν σχέσει πρὸς τὴν λειτουργίαν αὐτῆς καὶ εἰδικώτερον τὴν ἀρωγήν της διὰ τὴν συγκράτησιν τῶν τιμῶν τῶν καπνῶν.

Αἱ σχετικαὶ ἀνακοινώσεις περιορίζονται εἰς διαβεβαιώσεις ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ λάβῃ σειρὰν μέτρων διὰ τὸν καπνὸν, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ καθορίζωνται τὰ μέτρα ταῦτα.

Κατὰ πληροφορίας παρεχομένας παρ'ἀντιπροσώπων τοῦ γεωργικοῦ κόσμου, μεταχόντων εἰς τὸ καπνικὸν συνέδριον τῆς Θεσσαλονίκης, ἡ ἐξέργερσις τῶν καπνοπαραγωγῶν Μακεδονίας καὶ Θράκης κατὰ τῆς Κυβερνήσεως εἶνε γενικὴ, ἀσυγκράτητος δέ. Χαρακτηριστικὸν εἶνε τὸ γεγονὸς, ὅτι οὔτε εἰς τὸ προεδρεῖον τοῦ συνεδρίου, οὔτε εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν αὐτοῦ ἐπιτροπὴν ἐξελέγησαν ἀντιπρόσωποι προσκείμενοι πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

ΠΑΡΑΙΤΕΙΤΑΙ Ο ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ κ. ΓΙΑΜΟΥΖΗΣ ΛΟΓΩ ΤΟΥ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΥ

Ὁ βουλευτὴς Ἐλασσῶνος κ. Γιαμούζης, μετὰ τοῦ ὁποίου ἐδημιουργήθη τὸ προχθεσινὸν ἐπεισόδιον εἰς τὸ ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν, ἀπηύθυνε πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον ὡς ἀρχηγὸν τῶν Φιλελευθέρων, ἐπιστολήν, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐκθέτει πῶς προεκλήθη τὸ ἐπεισόδιον.

Ὁ κ. Γιαμούζης τονίζει ὅτι κατόπιν τοῦ ἐπεισοδίου, τὸ ὁποῖον τὸν ἔθεσεν ἀντιμέτωπον πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ κατὰ συνέπειαν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, δὲν δύναται νὰ εἶνε πλέον μέλος τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, ἀλλ' οὔτε καὶ βουλευτὴς, ἐφ' ὅσον ὡς φιλελεύθερος ἐξελέγη. Καθιστᾷ δὲ γνωστὸν, εἰς τὸν κ. Βενιζέλον, ὅτι θὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος παραίτησίν του.

Λέγεται ὅτι ὁ κ. Γιαμούζης παραιτούμενος θὰ ἐκθέσῃ κατὰ τὰς ἀναπληρωματικὰς ἐκλογὰς ὑποψηφιότητά ὡς ἀνεξάρτητος, πιστεύων ὅτι θὰ κερδίσῃ τὴν ἕδραν καὶ θὰ δώσῃ οὕτως ἕνα «πολιτικὸν κόλαφον» κατὰ τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων.

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἀνεκοίνωσε χθὲς ὅτι οἱ ὑπὸ ἀπέλασιν δύο προστατευόμενοι τοῦ βουλευτοῦ κ. Γιαμούζη συνελήφθησαν ὑπὸ ὀργάνων τῆς χωροφυλακῆς μὲ πρώτην δὲ εὐκαιρίαν ἀπελαύνονται εἰς Πάρον.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν δι' ἐγγράφου τουτποῦς τ' ἀριόδια ὑπουργεῖα ζητεῖ νὰ μάθῃ ἂν ὁ βουλευτ